

Слушајући пре неколико дана председникове бајке о сусрету са, како их је назвао, јединим легитимним представницима српског народа са КиМ, о инвестицијама на Косову које треба да преобразе српске средине (ваљда као утешну награду за “свеобухватни споразум”, о чијем потписивању у Берлину на Васкрс сазнајемо из албанске штампе), сетих се радикалске крилатице настале после њиховог преузимања власти 1996. у општини Земун “да све српско буде ко земунско”. Ово обећање је у доброј мери испуњено, посебно кад је реч о неукусној градњи, мимо прописаних процедура, силецијски, новцемнедовољно јасног порекла. Ако смо деведесетих година имали ружне кућерке и киоске по парковима општине Земун, сада у центру Београда ниче Дубаи за сиромашне који, у склопу са девастацијом центра града и његовог главног симбола тврђаве Калемегдан, прети да заувек унакази Београд.

Програм који влада Србијом данас у суштиније савремени титоизам, а титоизам је у основи хабзбуршка дресура Срба у режиму Бењамина Калаја у Босни и Херцеговини. Срж Калајеве политика заснивала се на идеји да Србе у Босни подели према верском принципу и тиме агресивно блокира тежњу народа истог језика и порекла са две обале Дрине да се природно уједини као и други народи Европе. Генијалност Јосипа Броза као владара и душманина Срба састојала се у томе што је доследно спроводио Калајеву националну политику, све славећи Младу Босну и Гаврила Принципа. Док је Сафет Исовић могао да пева о Гавриловом делу, ни један Југословен није могао политички да се оствари као Југословен у Југославији, већ искључиво као припадник неког од конститутивних народа “своје” република.

Српски Васкрс - или смрт Србије?!

Пише: Стеван Гајић
петак, 12 април 2019 19:49

Српски Васкрс - или смрт Србије?!

Пише: Стеван Гајић
петак, 12 април 2019 19:49

Српски Васкрс - или смрт Србије?!

Пише: Стеван Гајић
петак, 12 април 2019 19:49

